

FAQ

- **We zouden toch gaan werken met bandjes? Waarom nu dan toch chips? Wat is een chip eigenlijk?**

Dat klopt, maar het blijkt dat de techniek meer tijd nodig heeft dan dat we aanvankelijk gedacht hadden. Nu het lekkere weer er weer aan komt en omdat Sonneburgh de vrijheden van onze bewoners hoog in het vaandel heeft, is besloten over te gaan op een tussenoplossing.

Dat betekent dat sommige bewoners een chip in hun schoen krijgen. Deze chips communiceren met een ontvanger bij de sluisdeur, waardoor de voordeur gesloten blijft en deze bewoner het huis dus niet kan verlaten.
- **Wie bepaalt wie wel en wie geen chip krijgt?**

Multidisciplinair wordt gekeken naar welke bewoner welke vrijheden aankan en wat de risico's zijn. Vervolgens wordt de multidisciplinaire beslissing besproken met de eerste contactpersoon.

In het kader van de Wzd, gaan we er in principe van uit dat elke bewoner vrij de afdeling kan verlaten, tenzij er een reëel risico is voor de veiligheid van onze bewoner en/of zijn/haar omgeving.
- **Hoe wordt toezicht gehouden op bewoners (met dementie) die de afdeling kunnen verlaten?**

Met het geven van vrijheden, komen risico's die niet allemaal altijd weggenomen kunnen worden. Dit is dan ook een belangrijke afweging in het nemen van besluiten.

Medewerkers van de afdelingen en ook de ondersteunende diensten krijgen diverse voorlichtingen over de veranderingen. De receptie is altijd aanwezig als de voordeur open staat. Zij weten vaak op welke afdeling een bewoner woont. Zij kunnen direct naar de afdeling waar de bewoner woont bellen. Zorgmedewerkers kunnen dan naar beneden komen en ingrijpen.

Tevens wordt van alle medewerkers verwacht dat zij, indien zij iets opvallends opmerken, de bewoner begeleiden. Iedere medewerker heeft een telefoonlijst om direct contact te kunnen opnemen met de betreffende afdeling.
- **Hoe wordt veiligheid gewaarborgd?**

Met het geven van vrijheden, komen risico's die niet allemaal altijd weggenomen kunnen worden. Dit is dan ook een belangrijke afweging in het nemen van besluiten.

De bewoner mag zich in principe vrij bewegen door het huis. Wel zijn er een aantal ruimtes waar de veiligheid van de bewoners in mindere mate kan worden gewaarborgd. Deze ruimtes gaan voor hen op slot. Ook de trappenhuis en de grote trap op het Plein zijn afgesloten, zodat valrisico op die manier beperkt wordt. Een deel van de tuin is inmiddels omheind, zodat bewoners met mooi weer toch op een veilige manier gebruik kunnen maken van de tuin. Op dit moment wordt er nog gekeken naar passende bewegwijzering, zodat de route naar de omheinde tuin duidelijk zichtbaar wordt.
- **Kan mijn naaste met iemand meelopen naar buiten?**

Nee, die kans is zeer klein. De chip die de bewoner bij zich draagt (in de schoen, aan band van de rollator, etc.), zorgt er voor dat de sluis bij de voordeur gesloten blijft. Hierdoor kunnen

mensen zonder chip ook niet meer door de voordeur. Pas wanneer de bewoner met chip niet meer bij de sluis staat, gaat de sluis weer open.

Wel kunt u uw naaste altijd mee naar buiten nemen, doordat de chip overruled kan worden met een speciale tag.

- **Hoe weten alle medewerkers waar mijn naaste woont? Hoe kunnen zij hem/haar terugbrengen naar de juiste afdeling?**

Als een bewoner met een rollator loopt of trippelt in een rolstoel, dan hangt hier altijd een kaartje aan met de naam en afdeling van de bewoner. Het kan natuurlijk voorkomen dat uw naaste de rollator ergens laat staan of dat uw naaste überhaupt geen loophulpmiddelen gebruikt.

- **Wie handelt als een bewoner beneden/buiten valt of als er een calamiteit plaatsvindt?**

Alle medewerkers zijn geïnformeerd over het feit dat bewoners beneden en/of buiten kunnen zijn. Het is aan allen om op te letten en zo nodig te handelen bij onveilige situaties.

- **Wie is er voor verantwoordelijk dat bewoners hun maaltijden en/of medicatie en/of drinken blijven krijgen als zij beneden/elders zijn?**

Medewerkers van de afdeling zullen periodiek eten, drinken en medicatie aanbieden aan bewoners die de afdeling hebben verlaten.

- **Wat als ik iemand aantref die onrustig is geworden en ik weet niet meer wat ik moet doen?**

Blijf zelf rustig; mensen met een dementie voelen jouw onrust goed aan, wat hun eigen onrust aanwakkert. Schakel via de receptie de afdeling waar de bewoner woont in en vraag hen om te komen om je te helpen. Eventueel kunnen de gedragsconsulenten en psychologen (OR130) bijspringen als onrust toeneemt.

Mocht je niet weten waar de bewoner woont, dan kunnen behandelaren vaak helpen om dit te achterhalen.

Verder is het belangrijk om bij de bewoner te blijven tot je hem/haar kunt overdragen naar iemand anders. Confronteren met onjuistheden ("Nee, maar u woont nu hier boven!" of "Maar uw ouders zijn allang dood") kan leiden tot meer onrust. Probeer liever mee te gaan in belevingen, door vragen te stellen. "Vertel eens..." zijn hierbij toverwoorden ("Uw ouders? Vertel eens, wat zijn dat voor mensen?"). Door middel van doorvragen kun je iemand vaak uit de onrust halen en na verloop van tijd het onderwerp draaien en iemand afleiden.

- **Wat is Wzd ook alweer?**

Sinds 1 januari 2020 ging de Wzd (wet zorg en dwang) van start. Het beschermen van mensen met een dementie of verstandelijke beperking tegen zorg onder dwang staat centraal. Als onvrijwillige zorg (dus zorg onder dwang en beperking van bewegingsvrijheid) wordt toegepast, moet dit weloverwogen zijn en moet dit geregistreerd worden en een stappenplan worden ingevuld. Het stappenplan is er op gericht om onvrijwillige zorg zo snel mogelijk af te bouwen. De Wzd vraagt om een persoonsgerichte aanpak. Er wordt maatwerk geleverd en in alternatieven gedacht. Er is aandacht voor "wie is de bewoner?", waardoor onvrijwillige zorg zo min mogelijk nodig is. Het uitgangspunt van de Wzd is 'Nee, tenzij...' Je overweegt alleen onvrijwillige zorg of inperking van de bewegingsvrijheid als er sprake is van dreiging van of daadwerkelijk:

- o Een gevaar voor zichzelf (psychisch, lichamelijk)

- Een gevaar voor een ander (lichamelijk, psychisch)
- Maatschappelijk ten onder gaan
- Ernstige verwaarlozing
- Materiële, immateriële of financiële schade
- Gedrag dat agressie oproept bij anderen in de omgeving
- Algemene veiligheid van personen/goederen